

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
PEDRO CRUZ VILLALÓN IŠVADA,
pateikta 2015 m. liepos 9 d.¹

Byla C-201/14

Smaranda Bara ir kt.

prieš

**Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Casa Națională de Asigurări de Sănătate,
Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)**

(Curtea de Apel Cluj (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Ekonominė ir pinigų politika — SESV 124 straipsnis — Privilegija naudotis finansų įstaigomis — Nuostata, netaikoma ginčui pagrindinėje byloje — Akivaizdus nepriimtumas — Teisės aktų derinimas — Direktyva 95/46/EB — Fizinų asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis — 7 straipsnis — Sąlygos, kuriomis asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas — 10 ir 11 straipsniai — Duomenų subjektų sutikimas ir informavimas — 13 straipsnis — Išimtytys ir apribojimai — Nacionalinis reglamentavimas dėl apdraustojo statuso pripažinimo — Asmens duomenų apie duomenų subjektų pajamas perdavimo iš vienos viešosios institucijos kitai protokolas“

1. Kiek ir kokiomis sąlygomis valstybės narės viešosios institucijos turi teisę įgyvendindamos viešosios valdžios prerogatyvas perduoti viena kitai gyventojų duomenis ir ypač duomenis apie gyventojų pajamas, kuriuos jos renka siekdamos įgyvendinti bendrojo intereso užduotis? Toks iš esmės yra pagrindinės bylos esminis klausimas, kurį Teisingumo Teismui reikia išaiškinti remiantis keliomis Direktyvos 95/46/EB nuostatomis².

2. Ši byla, konkrečiau kalbant, sudaro galimybę Teisingumo Teismui išnagrinėti aplinkybes, kuriomis pagal Direktyvą 95/46 institucijos viena kitai gali perduoti asmens duomenis, ir patikslinti pareigas, tenkančias tiek su duomenų perdavimu susijusioms valstybės institucijoms, tiek nacionaliniam įstatymų leidėjui, kuris privalo sisteminti tokio pobūdžio praktiką, ypač dėl duomenų subjektų informavimo.

I – Teisinis pagrindas

A – Sąjungos teisė

3. Pagrindinės Direktyvos 95/46 nuostatos, kurios yra reikšmingos sprendžiant ginčą pagrindinėje byloje, yra šios direktyvos 7, 10, 11 ir 13 straipsniai. Kitos reikšmingos nuostatos bus cituojamas toliau, kai to reikės pateikiant argumentus.

¹ — Originalo kalba: prancūzų.

² — 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).

4. Direktyvos 95/46 7 straipsnyje numatyta:

„Valstybės narės numato, kad asmens duomenis galima tvarkyti tik tuo atveju, jeigu:

- a) duomenų subjektas yra nedviprasmiškai davęs sutikimą;
[arba]
- b) tvarkyti reikia vykdant sutartį, kurią duomenų subjektas yra sudaręs kaip viena iš šalių, arba duomenų subjekto reikalavimu norint imtis priemonių prieš sudarant sutartį;
[arba]
- c) tvarkyti reikia vykdant teisinę prievolę, kuri privaloma duomenų valdytojui;
[arba]
- d) tvarkyti reikia norint apsaugoti gyvybinius duomenų subjekto interesus;
[arba]
- e) tvarkyti reikia vykdant užduotį, atliekamą visuomenės labui [įgyvendinant bendrojo intereso užduotis], arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus, suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys;
[arba]
- f) tvarkyti reikia dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečioji šalis (šalys), kurioms atskleidžiami duomenys, išskyrus atvejus, kai duomenų subjekto, kuriam pagal 1 straipsnio 1 dalį reikalinga apsauga, teisės ir laisvės yra viršesnės nei šie interesai.“

5. Direktyvos 95/46 10 straipsnyje skelbiama:

„Valstybės narės numato, kad duomenų valdytojas arba jo atstovas privalo duomenų subjektui, iš kurio renkami su juo susiję duomenys, suteikti bent tokią informaciją, jeigu jis jos dar neturi:

- a) duomenų valdytojo arba jo atstovo, jei toks yra, tapatybę;
- b) tikslai, dėl kurių ketinama tvarkyti šiuos duomenis;
- c) bet kokia platesnė informacija, kaip antai:
 - duomenų gavėjai ar gavėjų kategorijos,
 - ar į klausimus atsakoma privaloma tvarka, ar savanoriškai, taip pat galimos neatsakymo pasekmės,
 - teisės gauti informaciją ir teisės pataisyti duomenis apie save buvimas;kiek tokios platesnės informacijos reikia, atsižvelgus į specifines duomenų rinkimo aplinkybes, kad būtų garantuotas teisingas subjekto duomenų tvarkymas.“

6. Direktyvos 95/46 11 straipsnyje numatyta:

„1. Kai duomenys gaunami ne iš duomenų subjekto, valstybės narės numato, kad tuo metu, kai imamasi užrašinėti asmens duomenis, arba, jeigu numatoma duomenis atskleisti trečiajai šaliai, ne vėliau kaip iki to laiko, kai duomenys atskleidžiami pirmą kartą, duomenų valdytojas arba jos atstovas privalo duomenų subjektui suteikti bent tokią informaciją, jeigu jis jos dar neturi:

- a) duomenų valdytojo arba jo atstovo, jei toks yra, tapatybę;
- b) tikslai, dėl kurių tvarkoma;
- c) bet kokia platesnė informacija, kaip antai:
 - tvarkomų duomenų kategorijos,
 - duomenų gavėjai ar gavėjų kategorijos,
 - teisės gauti informaciją ar teisės pataisyti duomenis apie save buvimas,

kiek tokios platesnės informacijos reikia, atsižvelgus į specifines duomenų tvarkymo aplinkybes, kad būtų garantuotas teisingas subjekto duomenų tvarkymas.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, ypač tvarkant duomenis statistiniais sumetimais arba istorinių ar mokslinių tyrimų tikslais, kai tokią informaciją pateikti būtų neįmanoma arba pernelyg sunku, arba jeigu įstatymai aiškiai reikalauja duomenis įrašyti ar atskleisti. Tokiais atvejais valstybės narės užtikrina tinkamas apsaugos priemones.“

7. Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„1. Valstybės narės gali priimti teises priemones, kad apribotų 6 straipsnio 1 dalyje, 10 straipsnyje, 11 straipsnio 1 dalyje bei 12 ir 21 straipsniuose numatytų prievolių ir teisių mastą, kai toks apribojimas yra reikalinga apsaugos priemonė norint užtikrinti:

- a) nacionalinį saugumą;
- b) gynybą;
- c) visuomenės saugumą;
- d) kriminalinių nusikaltimų bei reglamentuojamų profesijų etikos pažeidimų prevenciją, tyrimą, išaiškinimą ir persekiojimą;
- e) svarbius ekonominius ar finansinius valstybės narės ar Europos Sąjungos interesus, įskaitant ir monetarinius, biudžeto ar mokesčių klausimus;
- f) kontrolės, tikrinimo ar taisyklių nustatymo funkciją, kuri susijusi, bent atsitiktinai, su įgaliojimų vykdymu c, d ir e punktuose nurodytais atvejais;
- g) duomenų subjekto apsaugą arba kitų asmenų teisių ir laisvių apsaugą.“

B – Nacionalinė teisė

8. Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šios bylos teisinį pagrindą sudaro Įstatymas Nr. 95/2006 dėl sveikatos apsaugos reformos ir šiam įstatymui įgyvendinti priimtas 2007 m. rugpjūčio 13 d. Nacionalinės sveikatos draudimo kasos³ pirmininko nutarimas Nr. 617/2007⁴, kuriais reglamentuojama apdraustojo statuso suteikimo Rumunijos piliečiams, gyvenantiems nacionalinėje teritorijoje, užsienio piliečiams ir apatridams, kurių prašymu buvo pratęstas leidimas laikinai gyventi šalyje arba kurių gyvenamoji vieta yra Rumunijoje, tvarka ir jiems tenkančios pareigos mokėti sveikatos draudimo įmokas.

9. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad šie du teisės aktai suteikia teisę valstybės institucijoms perduoti CNAS informaciją, būtiną apdraustojo statusui pripažinti. Įstatymo Nr. 95/2006 315 straipsnyje šiuo klausimu nustatyta:

„Duomenys, reikalingi apdraustojo statusui pripažinti, valdžios institucijų, viešųjų institucijų ir kitų institucijų nemokamai perduodami sveikatos draudimo kasoms remiantis protokolu.“

10. Tų duomenų perdavimo tvarka buvo nustatyta 2007 m. spalio 26 d. Protokole Nr. P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007⁵, kurį priėmė *Agencia Națională de Administrare Fiscală* (Nacionalinė mokesčių administravimo agentūra)⁶ ir CNAS. Šio protokolo 4 straipsnyje numatyta:

„Išgaliojus šiam protokolui [ANAF] per atitinkamus jai pavaldžius padalinius elektroniniu formatu pateikia duomenis apie:

- a. asmenų, priskiriamų prie šio protokolo 1 straipsnio 1 dalyje numatytų kategorijų, pajamas ir kartą per tris mėnesius atnaujina šiuos duomenis, pateikdama juos [CNAS] automatiniam duomenų apdorojimui tinkamu formatu, kaip numatyta šio protokolo 1 priede <...>“

II – Pagrindinė byla

11. Ieškovai pagrindinėje byloje yra asmenys, gaunantys pajamų iš savarankiškos veiklos ir privalantys sumokėti sveikatos draudimo įmokas Bendrajai nacionalinei sveikatos draudimo kasai pagal Klužo sveikatos draudimo kasos (Rumunija) išsiųstą pranešimą apie mokėtinus mokesčius, kuris buvo parengtas remiantis duomenimis apie jų pajamas, kuriuos CNAS perdavė ANAF.

12. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme minėti ieškovai ginčija įvairius administracinius aktus, kuriais remdamasi ANAF perdavė CNAS duomenis, reikalingus šiems pranešimams parengti, ypač duomenis apie jų pajamas. Jie mano, kad ANAF perdavė jų asmens duomenis CNAS nesilaikydama Direktyvos 95/46 nuostatų. Šie duomenys buvo perduoti remiantis tik paprastu vidaus protokolu ir naudoti ne tiems tikslams, dėl kurių iš pradžių duomenys buvo perduoti CNAS, be aiškaus ieškovų sutikimo ir iš anksto jiems nepranešus.

13. Šiuo atžvilgiu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad Rumunijos teisės aktuose duomenų, reikalingų apdraustojo statusui pripažinti, perdavimas numatytas tiksliai ir pateikiant baigtinį jų sąrašą, t. y. asmens tapatybės duomenys (pavardė, vardas, asmens kodas, duomenys apie nuolatinę arba laikiną gyvenamąją vietą Rumunijoje), taigi tarp jų nepatenka duomenys apie Rumunijoje gautas pajamas.

3 – *Casa Națională de Asigurări de Sănătate* (toliau – CNAS).

4 – Nutarimas dėl metodologinių nuostatų, nustatančių pagrindžiamuosius dokumentus, reikalingus apdraustojo arba apdraustojo, nemokančio mokesčių, statusui pripažinti, ir dėl priemonių, taikytinų surenkant vienintelei nacionalinei sveikatos draudimo kasai mokėtinas sumas.

5 – Toliau – 2007 m. spalio 26 d. protokolas.

6 – Toliau – ANAF.

III – Prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

14. Tokiomis aplinkybėmis 2014 m. kovo 31 d. nutartimi *Curtea de Apel Cluj* (Klužo apeliacinis teismas, Rumunija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuo prejudicinius klausimus:

- „1. Ar nacionalinė mokesčių administravimo institucija, kaip valstybės narės kompetentingai ministerijai atstovaujantis organas, yra finansinė institucija, kaip tai suprantama pagal SESV 124 straipsnį?
2. Ar aktais, panašiais į administracinius aktus, kaip antai nacionalinės mokesčių administravimo institucijos ir kitos valstybinės institucijos pasirašytu protokolu, galima reglamentuoti duomenų apie valstybės narės piliečių pajamas perdavimą iš vienos nacionalinės mokesčių administravimo institucijos kitai valstybės narės institucijai taip, kad tai nebūtų laikoma naudojimusi privilegija, kaip tai suprantama pagal SESV 124 straipsnį?
3. Ar duomenų perdavimas, skirtas nustatyti valstybės narės piliečių pareigoms mokėti sveikatos draudimo įmokas valstybės narės institucijai, kuriai duomenys ir perduodami, patenka į SESV 124 straipsnyje esančią „rizikos ribojimo“ sąvoką?
4. Ar asmens duomenis gali tvarkyti valdžios institucija, kuriai šie duomenys nebuvo adresuoti, jeigu tokia operacija gali sukelti finansinių pasekmių atgaline data?“

15. CNAS, Rumunijos ir Čekijos vyriausybės ir Europos Komisija pateikė rašytines pastabas Teisingumo Teismui.

16. Teisingumo Teismas taip pat paprašė suinteresuotųjų asmenų, įgaliotų pateikti pastabas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį, per posėdį pareikšti nuomonę dėl trijų aspektų, t. y. dėl ANAF, kaip duomenų perdavėjai, ir CNAS, kaip duomenų gavėjai, tenkančių pareigų apimties pagal Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsnius, dėl Direktyvos 95/46 13 straipsnio reikšmės išaiškinimo, kurį nori gauti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir galiausiai dėl kriterijų, kuriais remiantis 2007 m. spalio 26 d. CNAS ir ANAF protokolas gali būti laikomas „teisine priemone“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnį.

17. Per 2015 m. balandžio 29 d. vykusį viešą posėdį ieškovai pagrindinėje byloje, taip pat Rumunijos vyriausybė ir Komisija pateikė pastabas žodžiu ir atsakė į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus.

IV – Dėl klausimų priimtumo

18. Visi pastabas Teisingumo Teisme pateikę suinteresuotieji asmenys sutaria, kad pirmi trys prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prejudiciniai klausimai, susiję su SESV 124 straipsnio išaiškinimu, turi būti pripažinti nepriimtinais, kadangi ši pirminės teisės nuostata nesusijusi su pagrindinės bylos dalyku ir negali būti taikoma pagrindinėje byloje.

19. Nagrinėjama atveju pagal SESV 124 straipsnį, įtvirtintą Sutarties skyriuje, susijusiame su ekonomine politika, draudžiamos visokios priemonės, suteikiančios valstybėms narėms privilegiją naudotis finansų įstaigomis. Šia nuostata, pagal kurią valstybinio sektoriaus finansavimo veikla paliekama rinkos drausmei taip prisidedant prie skatinimo laikytis biudžetinės drausmės⁷, kartu su SESV 123 straipsniu ir SESV 125 straipsniu siekiama prevencinio pobūdžio tikslo, kaip Teisingumo Teismas turėjo galimybę pažymėti, kuo labiau sumažinti valstybės skolos krizių pavojų⁸.

20. Reglamento Nr. 3604/93 1 straipsnio 1 dalyje „visokios priemonės, suteikiančios privilegiją naudotis finansų įstaigomis“ apibrėžiamos kaip įstatymai ir kiti teisinę galią turintys ir vykdamas valstybinius įgaliojimus priimti aktai, kurie įpareigoja finansų įstaigas prisiimti arba turėti centrinių vyriausybinių, regiono, vietos ar kitų valdžios institucijų, kitų viešosios teisės reglamentuojamų organų arba valstybių narių valstybinių įmonių įsipareigojimų arba nustato mokesťines lengvatas, taikomas tik finansų įstaigoms, arba rinkos ekonomikos principų neatitinkančius finansinius privalumus, kad minėtos institucijos būtų paskatintos prisiimti arba turėti tokių įsipareigojimų.

21. Akivaizdu, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas atvejis, visų pirma CNAS turima prieiga prie ANAF renkamų duomenų, negali būti laikoma „privilegija“ naudotis „finansų įstaigomis“⁹, be to, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą šis klausimas net nekliamas.

22. Todėl aišku, kad SESV 124 straipsnis negali būti taikomas pagrindinėje byloje ir kad pirmi trys prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo klausimai turi būti atmesti kaip nepriimtini.

23. Dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo ketvirtojo klausimo reikia pažymėti, kad jis suformuluotas visiškai bendrai, jame neminimos jokios Sąjungos teisės nuostatos, kurių išaiškinimas būtų reikalingas ginčui pagrindinėje byloje išspręsti, ir yra pateikta tik glausta ginčo pagrindinėje byloje teisinių ir faktinių aplinkybių apžvalga, todėl jį taip pat būtų galima atmesti kaip nepriimtina.

24. Rumunijos vyriausybė šiuo klausimu nurodo, kad ieškovų pagrindinėje byloje nurodyta žala, kylanti iš pagrindinėje byloje nagrinėjamo duomenų tvarkymo, ir administracinių aktų panaikinimas, kurio pastarieji siekia pagrindinėje byloje, nėra susiję.

25. Žinoma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nuoroda į turtinę žalą, kuri atgaline data padaroma asmenims, kurių duomenis perduodami, kaip matyti išnagrinėjus iš esmės ketvirtąjį klausimą, neturi reikšmės nagrinėjant nacionalinės teisės aktų suderinamumą su Direktyvos 95/46 nurodymais.

26. Tačiau iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad ketvirtasis klausimas susijęs su Direktyvos 95/46 nuostatų išaiškinimu. Iš tiesų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jis teiraujasi, pirma, netiesiogiai remdamasis Direktyvos 95/46 11 straipsnyje numatyta situacija, ar ANAF surinktų asmens duomenų tvarkymas CNAS vyko nepažeidžiant jai tenkančių informavimo pareigų. Jis nurodo, kad siekia išsiaiškinti, antra, ar asmens duomenų perdavimas remiantis 2007 m. spalio 26 d. protokolu nėra valstybei narei tenkančios pareigos užtikrinti asmens duomenų tvarkymą pagal Direktyvos 95/46 nuostatas pažeidimas, vėl netiesiogiai remdamasis šios direktyvos 13 straipsniu, pagal kurį leidžiama apriboti šios direktyvos garantuojamas teises, jei šie apribojimai numatyti įstatyme ir užtikrinti teisinėmis apsaugos priemonėmis.

7 — Žr. 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3604/93, nustatančio apibrėžimus, susijusius su [SESV 124] straipsnyje numatytos privilegijos naudotis finansų įstaigomis draudimo taikymu (OL L 332, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 t., 1 t., p. 30), pirmą konstatuojamąją dalį.

8 — Žr. sprendimus *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756; 59 punktas) ir *Gauweiler ir kt.* (C-62/14, EU:C:2015:400, 93 ir paskesni punktai).

9 — Žr. šiuo klausimu finansų įstaigų apibrėžtį, pateiktą Reglamento Nr. 3604/93 4 straipsnyje.

27. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pateikti klausimai leidžia gana aiškiai nustatyti, koks Direktyvos 95/46 aiškinimo klausimas kyla nagrinėjant ginčą pagrindinėje byloje.

28. Šiuo atžvilgiu svarbu priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką atsisakyti pateikti atsakymą į prejudicinį klausimą galima, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos aplinkybėmis arba dalyku, jeigu problema yra hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismui nežinomos faktinės ar teisinės aplinkybės, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus¹⁰.

29. Todėl manau, kad ketvirtasis pašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo prejudicinis klausimas yra priimtinas ir turi būti išnagrinėtas.

V – Dėl ketvirtojo klausimo

30. Ketvirtuoju klausimu, atsižvelgiant į sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktus paaiškinimus, kaip matyti iš pateiktų svarstymų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyva 95/46 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamas toks nacionalinis reglamentavimas, kuriuo leidžiama valstybės narės viešajai institucijai tvarkyti asmens duomenis, kurie buvo adresuoti ne jai, ypač duomenų subjektų duomenis apie pajamas, nesant jų sutikimo ir iš anksto jiems apie tai nepranešus.

A – Teisingumo Teismui pateiktų pastabų santrauka

31. Per posėdį ieškovai pagrindinėje byloje pareiškė, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia nustatyti, kiek nacionalinė administracinė praktika, kurią nagrinėjamu atveju atspindi 2007 m. spalio 26 d. protokolas ir kurią sudaro ANAF automatiškai ir nuolat vykdomas asmens duomenų, tarp jų ir atitinkamų kategorijų mokesčių mokėtojų mokesčių duomenų (pavardė, vardas, pajamų kategorijos ir sumokėti mokesčiai), perdavimas CNAS, atitinka Direktyvoje 95/46 numatytus procedūrinius reikalavimus.

32. Atsakydami į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus ieškovai pagrindinėje byloje tvirtina, kad pagrindinei bylai taikytinas Direktyvos 95/46 11 straipsnis. Minėtame straipsnyje apibrėžiamos pareigos, tenkančios pagrindiniam duomenų valdytojui (ANAF) ir antriniam duomenų valdytojui (CNAS), atsakingam už asmens duomenų tvarkymą, šiuo atveju – pareiga informuoti duomenų subjektus apie antrinio duomenų valdytojo tapatybę, perduotų duomenų tvarkymo tikslą ir perduotų duomenų kategorijas. Šios pareigos daugiausia tenka antriniam duomenų valdytojui ir jos turi būti įvykdytos vėliausiai pirmojo duomenų perdavimo dieną.

33. Jie šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad 2007 m. spalio 26 d. protokole yra prieštaravimas, nes, viena vertus, minėto protokolo 4 straipsnyje numatytas bendro pobūdžio duomenų, kurie periodiškai keičiami, perdavimas, kita vertus, minėto protokolo 6 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad duomenys turi būti perduodami individualiai, remiantis protokolu. Tačiau realiai nacionalinėje praktikoje tokių protokolų nėra, todėl perdavimas vyksta automatiškai pažeidžiant šiuos procedūrinius reikalavimus.

34. Jie taip pat teigia, kad Direktyvos 95/46 13 straipsnis negali turėti įtakos ginčo sprendimui pagrindinėje byloje, nes CNAS neturėjo įgaliojimų nustatyti įmokų į sveikatos draudimo kasą. Todėl duomenų perdavimas nebuvo būtinas, išskyrus nedidelę mokesčių mokėtojų, kuriems buvo nustatyti įpareigojimai mokėti įmokas ir kurie savo noru tų įpareigojimų nevykdė, kategoriją.

10 — Žr. šiuo klausimu mano išvadą byloje *Delvigne* (C-650/13, EU:C:2015:363, 54 punktą).

35. Vis dėlto jie pažymi, jog, jei Teisingumo Teismas nustatys, kad Direktyvos 95/46 13 straipsnis gali būti taikomas, tuomet ANAF ir CNAS turės pagrįsti nagrinėjamo duomenų perdavimo būtinybę, taigi įrodyti, kad egzistuoja teisinės priemonės, kuriomis remiantis galima duomenis perduoti be duomenų subjektų sutikimo. Tačiau tokių įstatyminių priemonių nėra, nes 2007 m. spalio 26 d. protokolas negali būti laikomas tokia priemone. Jis nebuvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje, neatitinka numatomumo ir teisinio saugumo reikalavimų ir, vadinasi, negali turėti *erga omnes* poveikio.

36. Savo rašytinėse pastabose, kurioms iš esmės pritaria CNAS, Rumunijos vyriausybė pareiškia, kad, pirma, informacijos apie pajamas iš savarankiškos veiklos perdavimas tarp ANAF ir CNAS buvo numatytas įstatymo ir būtinas CNAS užduočiai vykdyti ir, antra, CNAS tvarkyti šią informaciją yra būtina laikantis jai nustatytos teisinės prievolės, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 7 straipsnį. Todėl nei duomenų subjektų sutikimas, nei jų informavimas pagal Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsnius nebūtini.

37. Per posėdį Rumunijos vyriausybė primygtinai tvirtino, kad ginčijamų asmens duomenų perdavimu ir tvarkymu įgyvendinama pareiga bendradarbiauti, tenkanti viešosioms institucijoms pagal Mokesčių proceso kodeksą, ypač pagal šio kodekso 11 ir 62 straipsnius. Šiuo atžvilgiu 2007 m. spalio 26 d. protokolas nėra šios pareigos teisinis pagrindas, jis tik reglamentuoja ANAF duomenų perdavimo CNAS tvarką. Šia informacijos apie mokesčius perdavimo pareiga, kuri gali kilti tik viešosioms institucijoms ir tik siekiant nustatyti mokesčio ir mokėtinų įmokų, tarp jų – socialinio draudimo įmokų, dydį, siekiama teisėto tikslo apsaugoti finansinius interesus pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalies e punktą. Todėl duomenų subjektų informavimas nebūtinai.

38. Čekijos vyriausybė iš esmės pareiškė, kad ANAF ginčijamų duomenų perdavimas CNAS gali būti vykdomas negavus duomenų subjektų sutikimo pagal Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punktą, ir nebūtina jiems iš anksto apie tai pranešti taikant minėtos direktyvos 11 straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnyje numatytas išimtis. Be to, šioje direktyvoje nėra jokių nuostatų, kuriomis remiantis asmens duomenų perdavimas iš vienos viešosios institucijos kitai turi būti specialiai numatytas pagal bendro taikymo nuostatą.

39. Savo rašytinėse pastabose Komisija visų pirma pabrėžė, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami duomenys yra asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 2 straipsnio a punktą, kad abi atitinkamos nacionalinės institucijos, t. y. ANAF ir CNAS, gali būti laikomos minėtų duomenų valdytojais, kaip tai suprantama pagal tos pačios direktyvos 2 straipsnio d punktą, ir kad tiek tų duomenų rinkimas, tiek jų perdavimas gali būti kvalifikuojami kaip „asmens duomenų tvarkymas“, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 2 straipsnio b punktą.

40. Savo rašytinėse pastabose Komisija pasiūlė Teisingumo Teismui konstatuoti, jog Direktyvos 95/46 6 ir 7 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad remiantis jais nedraudžiamas duomenų, susijusių su pagrindinėje byloje nagrinėjamomis pajamomis, perdavimas, jei šis perdavimas vyksta remiantis aiškiais ir konkrečiomis teisės nuostatomis ir tų nuostatų taikymo poveikį duomenų subjektai gali numatyti, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

41. Pateikdama pastabas žodžiu Komisija vis dėlto papildė šią išvadą, atsakydama per posėdį į Teisingumo Teismo pateiktus klausimus. Ji iš esmės pareiškė, kad su duomenų subjektų sutikimu ir informavimu susijusios sąlygos, kurios pagal susijusias Direktyvos 95/46 7, 10 ir 11, ir 13 straipsnių nuostatas keliamos asmens duomenų rinkimo, perdavimo ir tvarkymo atveju, nėra įvykdytos pagrindinės bylos aplinkybėmis ir kad bet kuriuo atveju nacionalinis reglamentavimas, ypač 2007 m. spalio 26 d. protokolas, sudarytas ANAF ir CNAS, neatitinka tos pačios direktyvos 13 straipsnio, aiškinamo atsižvelgiant į Europos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartijos) 8 ir 52 straipsnius ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsnį, reikalavimų.

42. Komisija taip pat pareiškia, kad Direktyva 95/46 grindžiama principu, jog duomenų subjektas, kurio asmens duomenys tvarkomi, privalo būti informuotas, remiantis aiškiais, konkrečiais ir numatomo poveikio teisės nuostatomis, apie bet kokią iš Direktyvos 95/46 kylančių jo teisių apribojimą. Tačiau pagrindinėje byloje nagrinėjamas duomenų perdavimas vyksta remiantis paprastu dviejų institucijų pasirašytu bendradarbiavimo protokolu, kuris pats grindžiamas Įstatymo Nr. 95/2006 nuostata, kuri, atsižvelgiant į duomenis, reikalingus apdraustojo statusui pripažinti, neatitinka šių aiškumo reikalavimų.

43. Nagrinėdama Teisingumo Teismo pateiktus klausimus, į kuriuos reikėjo atsakyti žodžiu, Komisija pabrėžia, kad tiek ANAF, tiek CNAS turėjo perduoti duomenų subjektams informaciją, kurios reikalaujama pagal atitinkamai Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsnius, nes Rumunijos teisė neatitinka nustatytų reikalavimų, kad būtų galima nukrypti nuo šios pareigos.

44. Komisija šiuo atžvilgiu visų pirma pabrėžia, kad atrodo, jog Rumunijos reglamentavimas netenkina Direktyvos 95/46 11 straipsnio 2 dalyje įtvirtintų sąlygų – pagal šį straipsnį jo 1 dalies nuostatos netaikomos, kai nacionalinės teisės aktuose aiškiai numatytas duomenų užrašymas ir atskleidimas, tačiau nurodo, kad tai išnagrinėti turi nacionalinis teismas.

45. Ji taip pat pabrėžia, kad bet koks Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsniuose numatytos atitinkamų asmenų teisės būti informuotiems apribojimas pagal šios direktyvos 13 straipsnį turi būti įtvirtintas teisinėje priemonėje, juo turi būti siekiama vieno iš bendrojo intereso tikslų, kurie išvardyti šioje nuostatoje, ir jis turi būti proporcingas. Tačiau Rumunijos nacionalinėje teisėje nėra jokių teisinių priemonių, numatančių tokius apribojimus, nes nuostata, pagal kurią ANAF gali perduoti duomenis CNAS, negali būti laikoma nuostata, aiškiai nurodančia, kad duomenų subjektai šiuo atžvilgiu nebus informuoti.

46. Ji pažymi, kad 2007 m. spalio 26 d. protokolas, sudarytas ANAF ir CNAS, kuriame reglamentuojamas informacijos perdavimas iš vienos institucijos kitai, tačiau kuriame nėra nuostatų dėl duomenų subjektų informavimo, negali būti laikomas teisine priemone, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnį. Tai tik paprastas dvišalis susitarimas, neskelbtas Oficialiajame leidinyje, nesukeliantis privalomų teisinių pasekmių ir neturintis įtakos tretiesiems asmenims. Šiuo atžvilgiu Direktyvos 95/46 13 straipsnis atspindi Chartijos 52 straipsnio 1 dalies nuostatas ir Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnio 2 dalies nuostatas konkrečioje asmens duomenų apsaugos srityje ir todėl turi būti aiškinamas atsižvelgiant į atitinkamą Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką.

47. Bet kuriuo atveju, darant prielaidą, kad Rumunijos teisėje iš tikrųjų numatyta įstatymu grindžiama, kaip reikalaujama, išimtis, duomenų subjektų informavimo pareigos apribojimas turi atitikti būtinumo kriterijų ir būti proporcingas. Nors šiuo atžvilgiu, viena vertus, galima pripažinti, kad viešosios sveikatos draudimo įstaigos veiklos užtikrinimas yra bendrojo intereso tikslas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnį, ir kad ANAF duomenų perdavimas CNAS reikalingas šiam tikslui pasiekti, sunku suprasti reikalavimą neinformuoti apie tai duomenų subjektų, nes šis informavimas negali sutrukdyti pasiekti minėto tikslo.

B – Dėl pagrindinių bylai reikšmingų Direktyvos 95/46 nuostatų

48. Norint pateikti naudingą atsakymą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui svarbu pirmiausia priminti Direktyvos 95/46 5–7 ir 10–13 straipsniuose įtvirtintas pagrindines taisykles, kurios, kadangi reglamentuoja asmens duomenų tvarkymą ir perdavimą, yra svarbios ginčui pagrindinėje byloje išspręsti.

49. Pagal Direktyvos 95/46 5 straipsnį valstybės narės privalo patikslinti sąlygas, kuriomis asmens duomenų tvarkymas yra teisėtas, kiek leidžia šios direktyvos 6–21 straipsnių nuostatos.

50. Kaip Teisingumo Teismas yra ne kartą priminęs, išskyrus Direktyvos 95/46 13 straipsnyje numatytas išimtis, bet koks asmens duomenų tvarkymas turi, pirma, atitikti duomenų kokybės principus, kurie išvardyti šios direktyvos 6 straipsnyje, ir, antra, vieną iš duomenų tvarkymo teisėtumo principų, išvardytų tos pačios direktyvos 7 straipsnyje¹¹.

51. Kiek tai susiję su šia byla, šios direktyvos 6 ir 7 straipsniai apibrėžia tris pirmus reikalavimus dėl asmens duomenų rinkimo ir tvarkymo.

52. Duomenų valdytojas¹² turi, be kita ko, užtikrinti, kad asmens duomenys būtų surinkti nurodytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais, būtų tvarkomi teisingai ir teisėtai ir nebūtų vėliau tvarkomi su šiais tikslais nesuderinamu būdu¹³.

53. Savo ruožtu Direktyvos 95/46 7 straipsnyje numatyta, kad asmens duomenų tvarkymas gali būti laikomas teisėtu, taigi ir galimu, tik jei atitinka vieną iš straipsnyje išvardytų atvejų ir, kiek tai susiję su šia byla, jei duomenų subjektas neabejotinai tam davė sutikimą¹⁴ ar jeigu to reikia vykdant teisinę prievolę, kuri privaloma duomenų valdytojui¹⁵, ar jeigu tai būtina vykdant bendrojo intereso užduotį arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus [vykdant viešosios valdžios funkcijas], suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys¹⁶.

54. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šioje nuostatoje pateiktas atveju, kai asmens duomenų tvarkymas gali būti laikomas teisėtu, sąrašas yra išsamus ir baigtinis¹⁷. Taip pat jis yra pažymėjęs, kad, atsižvelgiant į Direktyvos 95/46 tikslą užtikrinti lygiavertį lygio apsaugą visose valstybėse narėse, šios direktyvos 7 straipsnio e punkte minimos būtinumo sąvokos turinys skirtingose valstybėse narėse neturėtų skirtis ir tai yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka¹⁸.

55. Savo ruožtu Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsniuose apibrėžiama informavimo pareiga, tenkanti asmens duomenų valdytojui, ir išskiriami atvejais, kai duomenys gaunami iš duomenų subjekto tiesiogiai, ir atvejais, kai duomenys iš duomenų subjekto gaunami netiesiogiai.

56. Direktyvos 95/46 10 straipsnyje, siejamame su jos 38 konstatuojamąja dalimi, numatyta, kad asmenys, apie kuriuos duomenų valdytojas rinko duomenis, turi žinoti, nebent jie jau buvo informuoti, apie duomenų tvarkymą ir turi gauti tikslią ir išsamią informaciją apie šį duomenų rinkimą ir, be kita ko, tam, kad duomenų tvarkymas galėtų būti laikomas teisingu, informaciją apie tvarkymo, kuriam duomenys skirti, tikslus ir apie šių duomenų gavėjus arba gavėjų kategorijas, kaip tai numatyta minėto 10 straipsnio b ir c punktuose.

57. Pagal Direktyvos 95/46 11 straipsnio 1 dalį, siejamą su šios direktyvos 39 ir 40 konstatuojamosiomis dalimis, nurodyti duomenų tvarkymo atvejais, kai duomenys buvo gaunami iš duomenų subjekto netiesiogiai, ypač kai tie duomenys buvo teisėtai atskleisti tretiesiems asmenims, nors toks atskleidimas nebuvo numatytas duomenų rinkimo metu¹⁹. Šiais atvejais duomenų subjektai

11 — Žr. Sprendimus *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, EU:C:2003:294, 65 punktas), *Huber* (C-524/06, EU:C:2008:724, 48 punktas) *ASNEF ir FECEMD* (C-468/10 ir C-469/10, EU:C:2011:777, 26 punktas) ir *Worten* (C-342/12, EU:C:2013:355, 33 punktas).

12 — Žr. Direktyvos 95/46 6 straipsnio 2 dalį.

13 — Žr. Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies a ir b punktus.

14 — Žr. Direktyvos 95/46 7 straipsnio a punktą.

15 — Žr. Direktyvos 95/46 7 straipsnio c punktą.

16 — Žr. Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punktą.

17 — Žr. Sprendimą *ASNEF ir FECEMD* (C-468/10 ir C-469/10, EU:C:2011:777).

18 — Žr. Sprendimą *Huber* (C-524/06, EU:C:2008:724, 52 punktas).

19 — Dėl šios nuostatos žr., be kita ko, sprendimus *Rijkeboer* (C-553/07, EU:C:2009:293, 67 ir 68 punktai), *IPI* (C-473/12, EU:C:2013:715, 23 ir 24, 45 ir 46 punktai) ir *Ryneš* (C-212/13, EU:C:2014:2428, 34 punktas).

turi, nebent jie jau buvo informuoti, nuo duomenų užrašymo ir ne vėliau nei pirmą kartą atskleidžiant duomenis, jeigu numatomas duomenų atskleidimas tretiesiems asmenims, taip pat gauti informaciją apie atitinkamų duomenų tvarkymo tikslus, jų kategorijas ir apie duomenų gavėjus arba gavėjų kategorijas, kaip tai numatyta minėto 11 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose.

58. Tačiau pagal tos pačios direktyvos 11 straipsnio 2 dalį jo 1 dalies nuostatos netaikomos, kai, be kita ko, duomenų užrašymas ir atskleidimas numatytas įstatymo, todėl valstybės narės turi numatyti tinkamas apsaugos priemones.

59. Direktyvos 95/46 13 straipsnyje „Išimtys ir apribojimai“ numatyta, kad valstybės narės gali priimti teisine priemones, kad apribotų šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 1 dalyje numatytų prievolių ir teisių apimtį, kai toks apribojimas yra reikalinga apsaugos priemonė norint užtikrint svarbius visuomenei interesus ir ypač „svarbius ekonominius ar finansinius valstybės narės ar Europos Sąjungos interesus, įskaitant ir monetarinius, biudžeto ar mokesčių klausimus“²⁰, arba „kontrolės, tikrinimo ar taisyklių nustatymo funkciją, kuri susijusi, bent atsitiktinai, su įgaliojimų vykdymu [šios direktyvos] 13 straipsnio 1 dalies c, d ir e punktuose nurodytais atvejais“²¹.

60. Atsižvelgiant į visas šias nuostatas reikia įvertinti pagrindinėje byloje susiklosčiusią situaciją.

C – Dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamos situacijos kvalifikavimo atsižvelgiant į Direktyvą 95/46

61. Visų pirma reikia konstatuoti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami duomenys, ANAF perduoti CNAS, yra asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 2 straipsnio a punktą. Iš tikrųjų šie duomenys, kurie visų pirma yra duomenų subjekto pavardė, vardas²² ir informacija apie jų pajamas²³, neabejotinai yra „informacija, susijusi su asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta“. ANAF duomenų perdavimas ir tų duomenų tvarkymas CNAS turi asmens duomenų tvarkymo, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos 2 straipsnio b punktą, požymių.

62. Taigi neginčijama, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas atvejis tikrai patenka į Direktyvos 95/46 taikymo sritį.

63. Pagrindinėje byloje nagrinėjamai situacijai gali būti taikomas ir Direktyvos 95/46 10 straipsnis, ir jos 11 straipsnis. Iš tiesų, kaip matyti ir iš pateiktų svarstymų, teisingas ieškovų pagrindinėje byloje asmens duomenų tvarkymas ANAF reiškia, kad ANAF turėjo juos informuoti, ypač dėl šių duomenų perdavimo CNAS, pagal Direktyvos 95/46 10 straipsnio c punktą. Be to, ANAF perduotų duomenų tvarkymas CNAS taip pat reiškia, kad minėti ieškovai pagrindinėje byloje turėjo būti bent jau informuoti apie tokio tvarkymo tikslus ir tų duomenų kategorijas pagal Direktyvos 95/46 11 straipsnio 1 dalies b ir c punktus.

64. Antra, reikia pažymėti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimas²⁴ nesusijęs su ANAF asmens duomenų tvarkymu pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju, konkrečiau kalbant, su nustatytų asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygomis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 6 ir 7 straipsnius.

20 — Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalies e punktas.

21 — Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalies f punktas.

22 — Žr. Sprendimą *Österreichischer Rundfunk ir kt.* (C-465/00, C-138/01 ir C-139/01, EU:C:2003:294; 64 punktas).

23 — Žr. Sprendimą *Satakunnan Markkinapörssi ir Satamedia* (C-73/07, Rink., EU:C:2008:727; 35 punktas).

24 — Taip pat ir ieškovų pagrindinėje byloje ginčijamas dalykas.

65. Klausimas susijęs tik su vienos viešosios institucijos duomenų perdavimu kitai viešajai institucijai, konkrečiau kalbant, ANAF renkamų duomenų perdavimu CNAS ir CNAS minėtų duomenų tvarkymu – veiksmams, kurie, pirma, buvo atlikti be jokio duomenų subjektų sutikimo ir jų neinformavus ir, antra, buvo atlikti taikant Direktyvos 95/46 reikalavimų, ypač Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsniuose numatytų pareigų informuoti duomenų subjektus, neatitinkanti nacionalinį reglamentavimą.

66. Ketvirtasis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo klausimas turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į tiek ANAF tenkančias pareigas, tiek CNAS tenkančias pareigas, taigi, iš esmės jis turi būti visų pirma nagrinėjamas atsižvelgiant į Direktyvos 95/46 7, 10 ir 11 straipsnius ir į sąlygas, kurios apima duomenų subjektų sutikimą ir informavimą dėl duomenų tvarkymo nagrinėjamu atveju. Jis prireikus taip pat turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į šios direktyvos, kurioje numatyta išimčių ir apribojimų, susijusių su šios direktyvos 10 straipsnyje ir 11 straipsnio 1 dalyje nustatytų pareigų ir teisių apimtimi, 13 straipsnio nuostatas.

D – Dėl atitikties Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsniuose nustatytiems duomenų subjektų informavimo reikalavimams

67. Žinoma, kad ieškovai pagrindinėje byloje ir apskritai duomenų subjektai, susiję su ANAF renkamų asmens duomenų perdavimu CNAS ir tų duomenų tvarkymu CNAS, viena vertus, nebuvo informuoti ANAF pagal Direktyvos 95/46 10 straipsnio reikalavimus. Be to, kita vertus, šie asmenys nedavė oficialaus sutikimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 7 straipsnio 1 dalies a punktą, dėl tokio duomenų tvarkymo CNAS; jie taip pat nebuvo informuoti apie minėtą tvarkymą pagal šios direktyvos 11 straipsnio 1 dalies nuostatas.

68. Dėl sutikimo akivaizdu, kad, kaip teigė Rumunijos vyriausybė ir CNAS, pastarosios vykdomas asmenų, gaunančių pajamų iš savarankiškos veiklos, asmens duomenų tvarkymas patenka į Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punkto nuostatų taikymo sritį. Todėl šių asmenų sutikimas šiuo atžvilgiu nebuvo būtinas²⁵.

69. Iš tiesų CNAS šiuo atveju turi pareigą pagal Įstatymą Nr. 95/2006 pripažinti asmenims, gaunantiems pajamų iš savarankiškos veiklos, apdraustojo statusą – statusą, kurio suteikimas minėtiems asmenims reiškia sveikatos draudimo įmokų mokėjimą teritorinėms sveikatos draudimo kasoms. Todėl asmenų, gaunančių pajamų iš savarankiškos veiklos, asmens duomenų (perduodamų ANAF) tvarkymas CNAS yra būtinas apdraustojo statusui pripažinti ir *in fine* iš šio statuso kylančioms teisėms įgyti. Tai reiškia, kad duomenų subjektų sutikimas dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamo asmens duomenų tvarkymo nebūtinai.

70. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vis dėlto turi įsitikinti, kad taip CNAS perduodami ir tvarkomi duomenys atitinka šioje nuostatoje numatytus būtinumo kriterijus, ir patikrinti, ar jie neviršija to, kas būtina, kad CNAS galėtų vykdyti savo užduotį²⁶.

71. Iš esmės dėmesį reikia atkreipti būtent į klausimą, ar laikomasi reikalavimų informuoti duomenų subjektus, susijusius su ANAF vykdomu asmens duomenų perdavimu ir CNAS atliekamu tų duomenų tvarkymu, pagal Direktyvos 95/46 10 ir 11 straipsniuose įtvirtintas sąlygas.

25 — Šiuo klausimu žr., be kita ko, dokumentą „Article 29 Data Protection Working Party (WP29) nuomonę Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/46/EC“ (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp217_en.pdf).

26 — Žr. Sprendimą *Huber* (C-524/06, Rink., EU:C:2008:724).

72. Kaip jau išdėstyta anksčiau, ANAF asmenų, gaunančių pajamų iš savarankiškos veiklos, asmens duomenų perdavimas CNAS ir minėtų duomenų tvarkymas CNAS atitinka Direktyvos 95/46 reikalavimus tik su sąlyga, kad duomenų subjektai bus apie tai informuoti atsižvelgiant į šios direktyvos 10 straipsnį ir 11 straipsnio 1 dalį.

73. Konkrečiau kalbant, valstybė narė turėjo numatyti būtinas priemones, kad abi šios institucijos, atsakingos už asmens duomenų tvarkymą pagrindinėje byloje, perduotų duomenų subjektams gautą informaciją, t. y. ANAF pagal Direktyvos 95/46 10 straipsnį ir CNAS pagal šios direktyvos 11 straipsnį, nebent pastaruoju atveju duomenų užrašymas ir atskleidimas būtų numatytas įstatymo.

74. Šiuo atžvilgiu pabrėžtina, kad, kaip per posėdį pažymėjo Komisija, minėtas reikalavimas informuoti duomenų subjektus apie jų asmens duomenų tvarkymą, o tai užtikrintų bet kokio tvarkymo skaidrumą, yra svarbus tuo, kad jis reguliuoja suinteresuotųjų asmenų teisę gauti informaciją apie tvarkomus duomenis, numatytą Direktyvos 95/46 12 straipsnyje, ir teisę pateikti prieštaravimą dėl minėtų duomenų tvarkymo, numatytą šios direktyvos 14 straipsnyje.

75. Šiuo atveju netenka abejoti, kad ieškovai pagrindinėje byloje nebuvo oficialiai ir individualiai ANAF informuoti dėl jų asmens duomenų ir ypač duomenų apie jų pajamas perdavimo CNAS, kaip reikalaujama Direktyvos 95/46 10 straipsnyje. Taip pat netenka abejoti, kad CNAS jiems neperdavė, užregistruodama ANAF perduotus duomenis, informacijos, nurodytos Direktyvos 95/46 11 straipsnio 1 dalies a–c punktuose.

76. Vis dėlto Rumunijos vyriausybė pareiškė, kad pagal keletą Mokesčių proceso kodekso nuostatų ir Įstatymo Nr. 95/2006 315 straipsnį ANAF tenka pareiga perduoti teritorinėms sveikatos draudimo kasoms informaciją, būtiną CNAS „apdraustojo statusui“ asmenims, gaunantiems pajamų iš savarankiškos veiklos, pripažinti, ir kad pastarųjų mokėtinų įmokų dydis gali būti nustatytas tik remiantis informacija apie minėtus duomenis, kurią turi ANAF, kuriai minėti asmenys turi pateikti metines pajamų deklaracijas.

77. Įstatyme taip pat nustatyta, kaip teigia Rumunijos vyriausybė, CNAS pareiga tvarkyti duomenų subjektų, gaunančių pajamų iš savarankiškos veiklos, asmens duomenis, kad būtų pradėtos nesumokėtų įmokų priverstinio išieškojimo procedūros, o ANAF taip pat tenka pareiga šiuo tikslu suteikti būtiną informaciją apie minėtų asmenų pajamas, patikslinant, kad konkreti minėtos informacijos perdavimo vienos nacionalinės institucijos kitai nacionalinei institucijai tvarka reglamentuojama 2007 m. spalio 26 d. protokolu, sudarytu šių dviejų institucijų, kaip tai aiškiai numatyta Įstatymo Nr. 95/2006 315 straipsnyje.

78. Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, jog aplinkybė, kad ginčijamų duomenų perdavimas vyksta tarp viešųjų institucijų vykdant bendrąsias bendradarbiavimo pareigas, numatytas Įstatymo Nr. 95/2006 ir Mokesčių proceso kodekso pagrindinėse nuostatose, pati savaime neatleidžia valstybės narės ir atitinkamų institucijų nuo joms pagal Direktyvą 95/46 tenkančių informavimo pareigų.

79. Bet kuriuo atveju negalima manyti, kad Įstatymo Nr. 95/2006 315 straipsnis gali būti laikomas duomenų subjektų išankstiniu informavimu, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 10 straipsnį. Iš tiesų šioje nuostatoje daroma nuoroda į informaciją dėl apdraustojo statuso suteikimo ir visai neminimos duomenų subjektų pajamos, todėl šie duomenų subjektai negali būti laikomi informuotais apie duomenų apie jų pajamas perdavimą, kaip tai suprantama pagal minėtą 10 straipsnį.

80. Duomenų subjektų duomenų apie pajamas svarba juo labiau pagrindžia tai, kad pagal Direktyvos 95/46 10 straipsnio b ir c punktų reikalavimus būtų konkrečiai informuojama apie duomenis renkančios viešosios institucijos duomenų perdavimą kitai viešajai institucijai, o šiuo atveju pagrindinėje byloje to nebuvo.

E – *Dél atitikties Direktyvos 95/46 13 straipsnio reikalavimams*

81. Šiame situacijos pagrindinėje byloje analizės etape dar reikia išnagrinėti, ar dėl duomenų subjektų informavimo alternatyviai gali būti taikomi reikalavimai, numatyti Direktyvos 95/46 13 straipsnyje – nuostatoje, pagal kurią valstybėms narėms leidžiama nustatyti išimčių ir apribojimų, susijusių su šios direktyvos 10 straipsnyje ir 11 straipsnio 1 dalyje numatytų pareigų ir teisių apimtimi, suderintų su apsaugos priemonėmis, atitinkančiomis numatytąsias Chartijos 52 straipsnio 1 dalyje²⁷. Ši nuostata reiškia, kad toks duomenų subjektų informavimo pareigos apribojimas turi būti numatytas teisine priemone²⁸, turi būti pagrįstas vienu iš bendrojo intereso tikslų, išvardytų šioje nuostatoje, ir turi būti griežtai proporcingas siekiamam tikslui.

82. Šiuo atveju neginčijama, kad ANAF duomenų, būtinų, kad CNAS pripažintų asmenų, gaunančių pajamų iš savarankiškos veiklos, apdraustojo statusą, perdavimas CNAS, kaip ir taip perduotos informacijos tvarkymas CNAS, gali būti būtinas svarbiam nagrinėjamam valstybės narės ekonominiam ar finansiniam interesui mokesčių srityje užtikrinti, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalies e punktą.

83. Vis dėlto nei iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, nei iš Teisingumo Teismui Rumunijos vyriausybės pateiktų rašytinių ir žodinių pastabų nematyti, kad pagrindinėje byloje taikytinoje nacionalinėje teisėje yra teisės nuostatų, kuriomis remiantis ANAF ir (arba) CNAS būtų aiškiai ir konkrečiai taikoma informavimo pareiga.

84. Šiuo atžvilgiu negali būti pritarta Rumunijos vyriausybės argumentui, kad teisės nuostatos, kuriomis remiantis ANAF turi perduoti CNAS duomenis, būtinus pastarajai, kad ji vykdytų savo užduotį, ir dviejų šių perdavimą vykdančių institucijų 2007 m. spalio 26 d. sudarytas protokolas yra „teisinė priemonė“, kurios reikalaujama pagal Direktyvos 95/46 13 straipsnio 1 dalį siekiant nukrypti nuo informavimo pareigos, tenkančios asmens duomenų valdytojui dėl asmens duomenų tvarkymo.

85. Iš tiesų 2007 m. spalio 26 d. protokolas, kuriuo remiasi Rumunijos vyriausybė, akivaizdžiai netenkina, kaip pabrėžė Komisija, pirmojo iš minėtų reikalavimų, nes negali būti prilygintas visuotinai taikomai teisei priemonei, tinkamai paskelbtai ir turinčiai įtakos duomenų subjektams, susijusiems su ginčijamų duomenų perdavimu.

86. Todėl manau, kad į ketvirtąjį prejudicinį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyva 95/46 turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamas toks nacionalinis reglamentavimas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kuriuo remdamasi valstybės narės viešoji institucija gali tvarkyti asmens duomenis, kuriuos jai perdavė kita viešoji institucija, ypač duomenis apie duomenų subjektų pajamas, nors šie subjektai iš anksto nebuvo informuoti nei apie duomenų perdavimą, nei apie jų tvarkymą.

VI – **Išvada**

87. Atsižvelgdamas į visus pateiktus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Curtea de Apel Cluj* pateiktus prejudicinius klausimus:

1. Pirmi trys prejudiciniai klausimai dėl SESV 124 straipsnio išaiškinimo yra nepriimtini.
2. 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamas toks nacionalinis reglamentavimas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje,

27 — Žr. Sprendimą *Volker und Markus Schecke ir Eifert* (C-92/09 ir C-93/09, EU:C:2010:662, 65 punktą).

28 — Žr. šiuo klausimu mano išvada byloje *Scarlet Extended* (C-70/10, EU:C:2011:255, 88 ir paskesni punktai) ir byloje *Digital Rights Ireland ir kt.* (C-293/12 ir C-594/12, EU:C:2013:845, 108 ir paskesni punktai).

kuriuo remdamasi valstybės narės viešoji institucija gali tvarkyti asmens duomenis, kuriuos jai perdavė kita viešoji institucija, ypač duomenis apie duomenų subjektų pajamas, nors šie subjektai iš anksto nebuvo informuoti nei apie duomenų perdavimą, nei apie jų tvarkymą.